

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός Απόφασης: 495

Έτος: 2000

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 495 /2000

Η Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας
(άρθρο 52 του π.δ/τος 18/1989,
όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999)

Συνεδρίασε σε συμβούλιο στις 12 Σεπτεμβρίου 2000 με την εξής σύνθεση: Ι. Μαρή, Σύμβουλος της Επικρατείας, Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος Διακοπών, Α. Ράντος, Σύμβουλος, Ι. Γράβαρης, Πάρεδρος. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η Α. Κολιοπούλου.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 24 Αυγούστου 2000 αίτηση: τ ο υ ΡΑΚΥUREK Ayhan, κρατούμενου στα κρατητήρια της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών, κ α τ ά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθμ.

3/230899/29.7.2000 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Η Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος Διακοπών, για να κριθεί η πιο πάνω αίτηση, συγκρότησε την Επιτροπή, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 52 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 τ.Α), όπως αυτό έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 τ.Α).

Κατά τη συνεδρίασή της η Επιτροπή άκουσε τον Εισηγητή, Πάρεδρο Ι. Γράβαρη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την υπό κρίση αίτηση έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και παράβολο (υπ' αριθ. 1040410/2000 διπλότυπο εισπράξεως της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Ενσήμων και Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών, υπ' αριθ. 1166610, 5222732-3/2000, σειράς Α΄, ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της υπ' αριθ. 3/230899/29.7.2000 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, κατά το μέρος που απορρίφθηκε με αυτήν προσφυγή του αιτούντος, τούρκου υπηκόου και αναγνωρισμένου πρόσφυγα στην Ελλάδα, κατά της υπ' αριθ. 3/230899/1.4.2000 απόφασης του Γενικού Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, ως προς τη διαταχθείσα με την τελευταία αυτή απόφαση απέλαση του αιτούντος από τη χώρα. Εξ άλλου, κατά της προσβαλλομένης ως άνω υπουργικής αποφάσεως, ο αιτών έχει ασκήσει

ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση ακυρώσεως, δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η 12.6.2001.

3. Επειδή, στο άρθρο 52 του Π.Δ. 18/1989 ("Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας", Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999 (Α' 112), ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: "... 6. Η αίτηση αναστολής εκτέλεσης γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακυρώσεως. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος 7... 8. Η Επιτροπή, εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διατάξει και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων.". Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 Τμήμα Α' περ. 2 της κυρωθείσης από την Ελλάδα με το Ν.Δ. 3989/1959 (Α' 201) Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης "περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων", σε συνδυασμό με το άρθρο Ι παρ. 2 του κυρωθέντος επίσης με τον Α.Ν. 389/1968 (Α' 125) σχετικού Πρωτοκόλλου της Ν. Υόρκης, ως "πρόσφυγας" θεωρείται, μεταξύ άλλων, κάθε πρόσωπο το οποίο "συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης...". Περαιτέρω, στο μεν άρθρο 32 παρ. 1 της ως άνω Διεθνούς Συμβάσεως προβλέπεται ότι "Αι Συμβαλλόμενοι Χώροι δεν θα απελαύνουν πρόσφυγας νομίμως διαμένοντας επί του εδάφους αυτών, ει μη μόνον διά λόγους εθνικής ασφαλείας ή δημοσίας τάξεως", στο δε άρθρο 33 της ίδιας Συμβάσεως ορίζονται τα εξής: "1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται διά λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. 2. Το εκ της παρούσης διατάξεως απορρέον ευεργέτημα δεν δύναται πάντως να επικαλήται πρόσφυξ όστις, διά σοβαράς αιτίας, θεωρείται επικίνδυνος εις την ασφάλειαν της χώρας ένθα ευρίσκεται ή όστις, έχων τελεσιδικώς καταδικασθή δι' ιδιαιτέρως σοβαρόν αδίκημα, αποτελεί κίνδυνον διά την Χώραν."

4. Επειδή, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την υπ' αριθ. 3/230899/7.11.1989 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης αναγνωρίσθηκε στον αιτούντα, τούρκο υπήκοο, η ιδιότητα του πρόσφυγα, υπό την έννοια των ως άνω διατάξεων, και του χορηγήθηκε, ως εκ τούτου, άσυλο στην Ελλάδα κατά τη σχετική νομοθεσία. Η απόφαση αυτή ανακλήθηκε με την ταυτάριθμη, από 1.4.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με την οποία διατάχθηκε και η απέλαση του αιτούντος, με την αιτιολογία ότι "κατά τη διάρκεια της εδώ παραμονής του, υπό καθεστώς πρόσφυγα, ανέπτυξε έκνομη δραστηριότητα και μετείχε σε πράξεις ικανές να πλήξουν τη δημόσια ασφάλεια της Χώρας.". Κατά της εν λόγω πράξεως, ο αιτών άσκησε προσφυγή στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 61/1999 ("Διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπού πρόσφυγα, ανάκληση της αναγνώρισης και απέλαση αυτού...", Α' 63), επί της προσφυγής δε αυτής εκδόθηκε η προσβαλλόμενη ήδη υπουργική απόφαση, με την οποία έγινε μεν δεκτή η προσφυγή καθ' όσον αφορούσε την προσφυγική ιδιότητα του αιτούντος-της οποίας διατηρήθηκε η αναγνώριση-, απορρίφθηκε όμως κατά το μέρος που αναφερόταν στη διαταχθείσα απέλασή του. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε επιβεβλημένη η απέλαση του αιτούντος κατ' επίκληση των άρθρων 32 και 33 της Συμβάσεως της Γενεύης και με την αιτιολογία ότι "κατά την διάρκεια της εδώ παραμονής του, υπό καθεστώς πρόσφυγα, συνελήφθη και κατεδικάσθη τελεσιδικώς για ιδιαιτέρως σοβαρά αδικήματα και ως εκ τούτου θεωρείται ότι αποτελεί κίνδυνο για την χώρα.". Εξ άλλου, όπως συνάγεται

από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Ελλάδα, έχει, με την υπ' αριθ. 846/2000 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πατρών, καταδικασθεί τελεσίδικα σε συνολική ποινή φυλάκισης δέκα οκτώ μηνών (μετατραπείσα σε χρηματική ποινή) καθώς και χρηματική ποινή 300.000 δρχ. για τα αδικήματα της παράνομης χωρίς άδεια απασχόλησης αλλοδαπών, της διευκόλυνσης παράνομης παραμονής αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια (άρθρο 33 παρ. 7 και 9 Ν. 1975/1991) και της υπεξαγωγής εγγράφων (άρθρο 222 Π.Κ.). Συγκεκριμένα, κατά τα γενόμενα δεκτά με την εν λόγω ποινική απόφαση, ο αιτών είχε διαπράξει τα πιο πάνω αδικήματα επειδή, όπως διαπιστώθηκε από έρευνα της αστυνομίας τον Ιανουάριο του 2000, σε νυχτερινό κέντρο διασκέδασης που διηύθυνε στο Αγρίνιο απασχολούσε αλλοδαπές γυναίκες, των οποίων γνώριζε ότι είχε λήξει η άδεια παραμονής στην Ελλάδα, παρέχοντάς τους παράλληλα στέγη σε διαμέρισμα όπου διέμενε στην ίδια πόλη, ενώ, εξ άλλου, είχε αφαιρέσει και αποκρύψει τα διαβατήρια άλλων αλλοδαπών γυναικών που εργάζονταν στο ίδιο κέντρο, με σκοπό να παρεμποδίσει την ελεύθερη κίνησή τους και να τις εξαναγκάσει έτσι να εργάζονται εκεί. Σημειωτέον, ότι κατά τα αναφερόμενα στο υπ' αριθ. 3/230899-429773/4.9.2000 έγγραφο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, ο αιτών έχει ακόμη καταδικασθεί σε εξάμηνη φυλάκιση για αυθαίρετες οικοδομικές εργασίες από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών (απόφαση 91391/1991), από δε κυπριακό δικαστήριο σε φυλάκιση ενός έτους για είσοδο το 1997 στην Κύπρο με παραποιημένο διαβατήριο.

5. Επειδή, όπως συνάγεται από την προσβαλλόμενη πράξη, στην οποία γίνεται επίκληση της παρατεθείσης σε προηγούμενη σκέψη διατάξεως του άρθρου 33 της Συμβάσεως της Γενεύης, καθώς και της συνδρομής της τασσομένης με τη διάταξη αυτή προϋποθέσεως της τελεσίδικης καταδίκης για ιδιαιτέρως σοβαρά αδικήματα κλπ., η ένδικη απέλαση του αιτούντος συνεπάγεται την κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως, επαναπροώθησή του στην Τουρκία. Ως εκ τούτου όμως, και δοθέντος ότι ο αιτών, σύμφωνα με την ίδια την προσβαλλόμενη πράξη, διατηρεί την ιδιότητα του πρόσφυγα έναντι της χώρας αυτής, ιδιότητα που προϋποθέτει ότι η Διοίκηση έχει εκτιμήσει πως, σε περίπτωση μεταβάσεώς του εκεί, υφίσταται δικαιολογημένος φόβος διώξεώς του υπό την έννοια των διατάξεων της Συμβάσεως της Γενεύης και του Πρωτοκόλλου της Ν. Υόρκης που έχουν παρατεθεί ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως, καθ' ο μέρος αφορά την διαταχθείσα απέλαση, θα εκθέσει τον αιτούντα στον κίνδυνο να υποστεί βλάβη ανεπανόρθωτη σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της ασκηθείσης από αυτόν αιτήσεως ακυρώσεως (λόγω της σοβαρότητος δε της βλάβης αυτής πρέπει, κατά το ως άνω μέρος, να ανασταλεί, έως την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της αιτήσεως ακυρώσεως, η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως, παρ' ό,τι η έκδοσή της, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, υπαγορεύθηκε πράγματι από λόγους προστασίας της δημοσίας τάξεως. Ως εκ της αναστολής, άλλωστε, αυτής, πρέπει να παύσει η εν όψει της αμέσου εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως κράτηση του αιτούντος, όπως αυτή προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (βλ., μεταξύ άλλων, το ανωτέρω έγγραφο του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως προς το Συμβούλιο της Επικρατείας) και να του επιστραφεί η άδεια παραμονής του στη χώρα, εφ' όσον, όπως ισχυρίζεται, του έχει αφαιρεθεί. Παράλληλα όμως η Επιτροπή, εκτιμώντας τη φύση και τη σοβαρότητα των αδικημάτων για τα οποία καταδικάσθηκε ο αιτών με την πιο πάνω τελεσίδικη απόφαση και τα οποία, όπως περιγράφονται στην απόφαση αυτή, προσβάλλουν την ανθρώπινη ελευθερία, κρίνει πρόσφορο για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος να διατάξει την, κατά τη διάρκεια της ισχύος της χορηγουμένης με την παρούσα αναστολής, απομάκρυνση του αιτούντος από την πόλη του Αγρινίου, όπου διαπράχθηκαν, κατά τα προεκτεθέντα, τα εν λόγω αδικήματα. Υπενθυμίζεται, άλλωστε, στη Διοίκηση ότι, επικαλούμενη νεώτερα τυχόν στοιχεία ως προς τη διαγωγή του αιτούντος, και εν γένει μεταβολή των δεδομένων υπό τα οποία χορηγείται η αναστολή, μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 9 του Π.Δ. 18/1989, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999, να

επανέλθει ενώπιον της Επιτροπής και να ζητήσει την ανάκληση της παρούσης αποφάσεως. Τέλος, υπό τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή εκφράζει την ευχή να ορισθεί συντομώτερη δικάσιμος της ασκηθείσης από τον αιτούντα αιτήσεως ακυρώσεως.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει εν μέρει την εκτέλεση της υπ' αριθ. 3/230899/29.7.2000 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Διατάσσει τα διαλαμβανόμενα στο αιτιολογικό της παρούσης μέτρα. Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται σε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Σεπτεμβρίου 2000 και εκδόθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2000.

Η Πρόεδρος του Γ' Τμήματος Διακοπών
Ι. Μαρή

Η Γραμματέας
Α. Κολιοπούλου